

VED GRAVEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.

Familien

*Forrettende: Per Eilert Orten
Organist: Jostein Selnes
Solist: Morten Arve Gjerde*

 Bertelsen
begravelsesbyrå as
Døgnvakt tlf.: 72 45 25 37 • www.bertelsen-bgr.no

www.inmemory.no Orkidé, NØ-58 © inMemory

Elsa Ovidie Nedresæter

F. 05.09.1947 D. 09.08.2017

*Begravelse fra Aure kyrkje
tirsdag 15. august 2017*

I KYRKJA

Preludium

Solosang

Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde og setter englevakt,
for natten han vil råde med hellig guddommakt.

Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånne, han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vånne på vei til himlen inn.

Solosang

Den fyrste song eg høyra fekk, var mor sin song ved vogga,
dei mjuke ord til hjarta gjekk, dei kunne gråten stogga.

Dei sulla meg så underleg, så stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg opp frå vår vesle stova.

Den veggen ser eg enno tidt, når eg fær auga kvila,
der stend ein engel, smiler blidt, som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøytnar av i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav den song som all ting heilar.

O bli hos meg! Nå er det aftentid, og mørket stiger dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei, du, hjelpeløses hjelper bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort, og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandring skygge følger tro min vei - o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt, kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg? I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet, sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei. Du som har seiret, Herre; bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys, driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei. I liv og død, o Herre, bli hos meg!

Postludium